

N:o 40.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 mars 1903.
— — — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen.

(Lagutskottets utlåtande N:o 38.)

Till Konungen.

Genom proposition den 16 nästlidne februari har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bifogadt förslag till lag om ändrad lydelse af 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen.

Mot berörda lagförslag har Riksdagen icke haft annat att erinra, än att Riksdagen ansett en redaktionell jämkning böra vidtagas i 9 § af förslaget, i syfte att gifva ett, särskildt för allmänheten, i viss mån tydligare uttryck åt förslagets mening, att domstol skall hafva frihet att medgifva afdrag för häktningstiden å straff, ådömdt för hvarje brott, hvarom rannsakats i det mål, däri den tilltalade hållits häktad.

Riksdagen, som funnit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, har alltså i anledning af propositionen för sin del antagit följande

Lag

om ändrad lydelse af 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen.

Härigenom förordnas, att 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

8 §.

Nu kan så hända, att någon, sedan han blifvit till straff för ett brott dömd, varder öfvertygad att förut hafva föröfvat annat brott; då skall straffet så bestämmas, som hade han på en gång varit för båda brotten lagförd; och varde, vid straffets tillämpning, afräknadt hvad han af det honom förut ådömda straff redan kan hafva utstått.

Har någon, sedan han blifvit till straff dömd, men innan han det till fullo undergått, föröfvat nytt brott; då bör straffet för detta brott, med iakttagande af de här ofvan stadgade grunder, af domstolen förenas eller sammanläggas med det förra straffet eller, om detta var till någon del verkställt, då det nya brottet begicks, med hvad af samma straff då återstod; och skall å det sålunda bestämda straffet afräknas hvad af förra straffet eller sagda återstod däraf kan vara verkställt efter det nya brottets föröfvande.

9 §.

Har den, som är för brott tilltalad, varit för något brott, hvarom i målet rannsakats, i häkte hållen, och dömes han i det mål till frihetsstraff på viss tid eller till böter, må domstolen, om med hänsyn till omständigheterna så pröfvas skäligt, förordna, att straffet skall anses till viss del eller helt och hållet verkställt genom den dömdes hållande i häkte. Ej må dock frihetsstraff, som omedelbart ådömes, anses verkställt till större del än som mot häktningstiden svarar, då en dags häkte räknas lika med en dags fängelse samt i öfrigt de grunder tillämpas, hvilka för en straffarts förvandling till annan äro stadgade.

Föres i högre rätt klagan angående ådömdt straff, vare den rätt ej bunden af den lägre domstolens beslut i fråga om tillgodoräknande af häktningstid, ändå att talan emot beslutet ej fullföljes.

Stockholm den 28 mars 1903.

Med undersätlig vörndnad.
